

Sygn. akt V KK 463/19

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 29 października 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Waldemar Płóciennik (przewodniczący)

SSN Tomasz Artymiuk

SSN Jarosław Matras (sprawozdawca)

Protokolant Patrycja Kotlarska

w sprawie **D.A.**

skazanego z art. 59 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w trybie art. 535 § 5 k.p.k.

w dniu 29 października 2019 r.,

kasacji Ministra Sprawiedliwości-Prokuratora Generalnego na niekorzyść

od wyroku Sądu Rejonowego w K.

z dnia 25 września 2018 r., sygn. akt II K (...)

**uchyla wyrok w zaskarżonej części i sprawę oskarżonego
przekazuje do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu w
K..**

UZASADNIENIE

D.A. został oskarżony o to, że: „w okresie od sierpnia 2016 roku do końca grudnia 2016 roku. w K., powiat [...], woj. (...), działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, w krótkich odstępach czasu w realizacji z góry powziętego zamiaru, wbrew przepisom ustawy, udzielił M.W. trzykrotnie środka odurzającego w postaci

ziela konopi innej niż włóknista jednorazowo w ilości 3 porcji, z których każda była o wadze 1 grama w cenie po 30 złotych za jedną porcję, w łącznej ilości nie większej niż 3 gramy, otrzymując za to łącznie nie więcej niż 90 zł.”

tj. o przestępstwo z art. 59 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w związku z art. 12 k.k.

Wyrokiem z dnia 25 września 2018 r. w sprawie II K (...) Sąd Rejonowy w K. uznał D.A. za winnego czynu opisanego w akcie oskarżenia i za to na podstawie art. 59 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii przy zastosowaniu art. 37a k.k. wymierzył mu karę 6 (sześciu) miesięcy ograniczenia wolności. Na podstawie art. 35 § 1 k.k. sąd zobowiązał oskarżonego do kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 20 (dwudziestu) godzin w stosunku miesięcznym, zaś na zasadzie art. 45 § 1 k.k. orzekł przepadek równowartości korzyści majątkowej uzyskanej z przestępstwa w kwocie 90 zł oraz zaliczył oskarżonemu na poczet orzeczonej kary ograniczenia wolności okres zatrzymania w niniejszej sprawie.

Wyrok ten co do oskarżonego nie został zaskarżony i uprawomocnił się w dniu 3 października 2018 r.

Kasację na niekorzyść skazanego wniósł Minister Sprawiedliwości-Prokurator Generalny. Zaskarżając wyrok w części dotyczącej kary zarzucił mu: *„rażące i mające istotny wpływ na treść wyroku naruszenie przepisów prawa karnego materialnego, a mianowicie art. 37 a k.k. w zw. z art. 59 ust. 1 Ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz.U.2019.852 j.t.) poprzez powołanie się na przepis art. 37a k.k. i wymierzenie na jego podstawie kary 6 miesięcy ograniczenia wolności w sytuacji, gdy może on znaleźć zastosowanie tylko w odniesieniu do przestępstw zagrożonych karą pozbawienia wolności nieprzekraczającą 8 lat podczas gdy czyn przypisany oskarżonemu, a określony w art. 59 ust. 1 cyt. powyżej Ustawy, zagrożony jest karą pozbawienia wolności do lat 10”.*

W konkluzji skarżący wniósł o uchylenie wyroku w zaskarżonej części i przekazanie sprawy w tym zakresie do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu w K..

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Kasacja jako oczywiście zasadna podlegała uwzględnieniu w trybie z art. 535 § 5 k.p.k., na co pozwala stan prawny obowiązujący od dnia 5 października 2019 r. (por. ustawa z dnia 19 lipca 2019 r. o zmianie ustawy- Kodeks postępowania karnego oraz niektórych innych ustaw - Dz.U. z 2019 r., poz. 1694). Rację ma skarżący, że wymierzenie kary za przypisane skazanemu przestępstwo nastąpiło z rażącą obrazą art. 37a k.k. w zw. z art. 59 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz.U. z 2019, poz. 852 j.t.). Przestępstwo stypizowane w art. 59 ust. 1 wskazanej wyżej ustawy zagrożone jest karą pozbawienia wolności do lat 10, co oznacza, że wymierzając za nie karę nie można zastosować przepisu art. 37a k.k. i wymierzyć kary ograniczenia wolności. Przepis art. 37a k.k. może być bowiem stosowany tylko do przestępstw zagrożonych karą pozbawienia wolności nieprzekraczającą 8 lat.

Powyższe uchybienie mające postać rażącego naruszenia prawa materialnego spowodowało konieczność uchylenia wyroku Sądu Rejonowego w K. w części orzeczenia o karze i przekazania sprawy w tym zakresie temu sądowi do ponownego rozpoznania.

as